

متن دعای وداع با ماه شعبان با ترجمه فارسی

دعای وداع با ماه شعبان، منسوب به امام صادق (علیه السلام) است و شامل مضامینی همچون طلب مغفرت، توفیق عبادت در رمضان و سپاس از خداوند برای بهرهمندی از برکات شعبان می‌شود. این دعا با عبارت زیر آغاز می‌شود:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْنَا لَنَا وَتَسَلِّمْنَا مِنْهُ فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبَلْ مِنِّي الْيُسْرَى؛

خدایا، این ماه مبارک که قرآن در آن نازل شده و هدایتی برای مردم و دلایل روشنی از هدایت و تمیز میان حق و باطل قرار داده شده است، فرا رسید، پس ما را در آن به سلامت بدار و آن را برایمان سالم نگهدار و از سوی خویش در حال آسانی و سلامت کامل از ما تحویل بگیری، ای آنکه اندک را بپذیرد و بسیار را قدر نهد، از من اندک را بپذیر؛

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا، وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ، يَا مَنْ لَمْ يُوَاخِذْنِي بِارتِكَابِ الْمَعَاصِي، عَفْوِكَ عَفْوِكَ، يَا كَرِيمٌ؛

خدایا، از تو می‌خواهم برای من به‌سوی هر خیری راهی و از هرچه نمی‌پسندی مانعی قرار دهی، ای مهربان‌ترین مهربانان، ای آنکه از من درگذشت و از آنچه از زشتی‌ها در پنهان انجام دادم چشم‌پوشی کرد، ای آنکه مرا به سبب ارتکاب گناهان سرزنش ننمود، عفو، عفو، عفو، عفو را خواهم، ای بزرگوار و مهمان‌نواز؛

إِلَهِي وَعَظَّمْتَنِي فَلَمْ أَتَعْظُ، وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ، فَمَا عُذْرِي، فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمٌ، عَفْوِكَ عَفْوِكَ؛

معبودم پندم فرمودی، پندپذیر نشدم و از حرام‌هایت بازماند، باز نایستادم، پس مرا چه عذری است؟ از من درگذر ای بزرگوار و مهمان‌نواز، عفو، عفو، عفو را خواهم؛

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ، عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُخْسِرِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، عَفْوِكَ عَفْوِكَ؛

خدایا! آسودگی به گاه مرگ و گذشت هنگام حساب را از تو می‌خواهم، گناه از بنده‌ات بزرگ شده، پس شایسته است گذشت از جانب تو نیکو باشد، ای پروا پذیر و شایسته آمرزش، عفو، عفو، عفو را خواهم؛

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ بَنُ أَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَهَةِ عَلَى الْعِبَادِ، قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ، وَقَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ، وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلَفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَأَلْوَانُهُمْ خُلُقًا مِنْ بَعْدِ خُلُقِي، وَلَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ، وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ، وَكُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَلَا تُصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ، وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خُلُقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ؛

خدایا! من بنده تو، فرزند بنده تو، فرزند کنیز توأم، ناتوانم، به رحمتت نیازمندم، تو فرود آورنده دارایی و برکت بر بندگان هستی، چیره و توانایی، کارهای بندگان را شمرده‌ای و روزی‌شان را تقسیم کرده‌ای و زبان‌ها و رنگ‌هایشان را گوناگون قرار دادی، آفرینشی از پس آفرینش دیگر، بندگان کرانه‌های دانشت را نمی‌دانند و جایگاهت را اندازه ندارند و همه ما نیازمند به رحمت توایم، روی از من برمتاب و مرا در عمل و آرزو و قضا و قدر از شایستگان بندگان قرار ده؛

اللَّهُمَّ أَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ، وَأَقْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ، وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ، وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ، وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ، وَالتَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ، وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ؛

خدایا، مرا باقی بدار به بهترین بقاء و بمیران به بهترین مرگ، بر پایه دوستی دوستانه و دشمنی با دشمنان و شوق به سویت و ترس از حضرتت و فروتنی و وفا و تسلیم در آستانه و تصدیق به کتابت و پیروی از روش پیامبرت؛

اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَذْخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عَصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ، فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ، وَرِضًا بِقَضَائِكَ، وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا، وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ، وَأَثَرَةً وَطَمَئِنَّةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا، أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ؛

خدایا، آنچه در دلم می‌باشد از شک یا تردید یا انکار یا ناامیدی یا خوشی هواپرستانه یا کبر یا سرکشی یا خودبینی یا ریا یا میل به شهرت یا نفاق‌افکنی یا دورویی یا کفر یا نافرمانی یا گناه یا فخرفروشی یا هرچه که نزد تو ناخوشایند است، پس از تو درخواست می‌کنم ای پروردگارم که آن‌ها را تبدیل کنی به ایمان به وعده‌ات و وفای به پیمان‌ت و خشنودی به قضایت و پارسایی در دنیا و شوق به آنچه نزد توست و انتخاب نیکو و آرامش و توبه خالص، همه این‌ها را از تو می‌خواهم ای پروردگار جهانیان؛

إِلَهِي أَنْتَ مَنْ جَلَمَكَ تُعْصِي فَكَأَنَّكَ لَمْ تَرَ، وَمَنْ كَرَمَكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُغْصَ، وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَكُنَ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا، وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرُهَا. غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

معبودم از روی بردباری‌ات نافرمانی شوی و به خاطر کرم و بخشندگی‌ات اطاعت گردی چنان‌که گویا نافرمانی نشدی و من و هر که نافرمانی‌ات نکرد، ساکنان زمین تویم، نسبت به ما با احسانت بخشنده باش و با خیر بهره رسان، ای مهربان‌ترین مهربانان و درود خدا بر محمد و خاندانش باد، درودی همواره که به شمار و عدد در نیاید و اندازه‌اش را جز تو نداند، ای مهربان‌ترین مهربانان.